

omkostning end ved at etablere et helt nyt kraftvarmeanlæg.

Efter de gældende regler er elproduktionstilskuddet for decentrale naturgasfyrede værker på 7 øre/kWh el. Der gives dog et tillæg på 3 øre/kWh oven i de 7 øre/kWh til barmarksværker og til små kraftvarmeværker med en elkapacitet på højst 3 mW.

Efter forslaget bortfalder tilskuddet på 7 øre/kWh, mens tillægget på de 3 øre udvides til 8 øre/kWh, samtidig med at kredsen af værker og reglerne for at få tillægget ændres.

Afgiftslettelsen ved at gå fra $e = 0,835$ til $e = 0,65$ svarer nøje til virkningen af en reduktion af elproduktionstilskuddet på 7 øre/kWh.

Nettovirkningen af forslaget for de værker, der vil bruge $e = 0,65$ metoden, er således ændringen i tillægget til elproduktionstilskuddet. Da tillægget øges, vil alle, der får tillægget, vinde.

For de værker, der vælger $v = 1,25$ -metoden, vil også værker, der ikke vil få tillægget, opnå en gevinst.

Som nævnt ydes tillægget efter de gældende regler til barmarksværkerne. Efter forslaget vil tillægget, der nu forhøjes med 5 øre/kWh til 8 øre/kWh, også fremover blive givet til barmarksværkerne. Det foreslås at yde støtte på 8 øre pr. kWh til de decentrale kraftvarmeværker, der har en kombineret forsyning med naturgas og biogas. Støtten fastsættes efter samme kriterier som til naturgasbaserede decentrale kraftvarmeanlæg og ydes ligeledes til naturgasbaserede decentrale værker, der omlægges deres forsyning til også at omfatte biogas.

Årsagen til at udstrække støtten til anlæg der anvender en kombination af naturgas og biogas, er ønsket om ikke at skabe en afledt negativ virkning for biogas. Biogasproducenter ville ellers blive ramt økonomisk af afgiftsforslaget.

Da afgiftsreduktionen var lig med eller større end bortfald af 7 øre/kWh i tilskud, og barmarksværkernes samlede tilskud alene reduceres med 2 øre/kWh, vil den samlede virkning af forslaget være, at værkerne mindst får en gevinst svarende til 5 øre/kWh el. Omkring halvdelen af værkerne vil få en yderligere gevinst, da afgiftsfaldet for dem var større end 7 øre/kWh.

Tillægget gives udover til barmarksværkerne også til små værker med en elkapacitet på højst 3 MW. Denne bundgrænse giver anledning til urimelige virkninger, idet værker lige over 3 MW mister hele tillægget. Det foreslås derfor at bundgrænsen forhøjes fra 3 MW til 25 MW. Der er ingen værker med en elkapacitet på mellem 20 og 30 MW.

Endelig foreslås det, at der indføres en overgrænse på 8 mill. kWh for, hvor stor en elproduktion, værkerne kan få tilskud til. Der vil således højst kunne gives et elproduktionstilskud på 640.000 kr. om året. Overgrænsen på 8 mill. kWh for hvor stor en elproduktion værkerne kan få tilskud til, omfatter ikke barmarksværker.

Virksomheder, der selv producerer kraftvarme, har med nettoprincippet i elforsyningsloven fået mulighed for at modregne deres miljøvenlige elproduktion i aftagepligten. Såfremt en virksomhed vælger nettoprincippet, er der kun behov for at afsætte den del af den miljøvenlige el, som virksomheden producerer ud over deres samlede elforbrug, som miljøvenlig el til fast høj afregningspris. Med udgangspunkt heri foreslås det, at elproducenterne får elproduktionstilskud til den mængde elektricitet, som netvirksomheden måler.

Reduktionen af elproduktionstilskuddet skal notificeres efter EU-reglerne om statsstøtte, hvorfor disse regler først træder i kraft ved Europa-Kommissionens godkendelse.

Afgift af processpildvarme

Virksomhederne betaler forskellig afgift af deres energiforbrug alt efter, om energien anvendes til rumvarme eller proces. For en række processer gælder det, at varmeleverancen skal have en vis kvalitet (f.eks. høj temperatur). Falder temperaturen i varmeleverancen efter brug i processen, kan restenergiindholdet ikke bruges videre til proces, men eventuelt til rumvarme. Efter de gældende regler vil en sådan varmeleverance, der både bruges til proces og rumvarme få den store afgiftsgodtgørelse til proces, men godtgørelsen vil blive reduceret med en forsigtig fastsat standardmængde brændsel pr. energienhed, der udnyttes til rumvarme. Denne standardmængde brændsel udgør den såkaldte afgift af processpildvarme, der dog ikke går til spilde for rumvarmeformal.

Da afgiftsbetalingen af varme fra decentrale kraftvarmeværker reduceres, foreslås det, at standardmængderne også reduceres, således at der fortsat i de fleste tilfælde er afgiftsmæssige incitamentter til at udnytte processpildvarme, uden at incitamentet til at reducere processpildvarmemængden også reduceres.

Ændring af proceslisten

I forbindelse med vedtagelsen af energipakken i 1995 blev det tilkendegivet, at der ville blive foretaget periodiske vurderinger, særligt af formuleringen af den såkaldte procesliste. Proceslisten skal på denne måde ikke ses som en endelig og fastlåst liste, men